

βατραλίζω ἀμάρτ. φατραλίζου Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βατράλι.

1) Μετακινῶ μὲ τὸ βατράλι τοὺς ἐντὸς τοῦ φούρνου καιομένους κλάδους. 2) Μεταφ. βάλλω εἰς ἀταξίαν, ἀνακατώνω.

βατραχάκι τό, κοιν. βατραχάξ' πολλαχ. βορ. ιδιωμ. βατραχάτσι πολλαχ. βατραχάτσ' ἐνιαχ. βορ. ιδιωμ. βαθρακάκι σύνθηθ. βαθρακάξ' βόρ. ιδιωμ. βαθρακάγι Εὐβ. (Κουρ.) βαθρακάτσι πολλαχ. βαθρακάτσ' ἐνιαχ. σφαρδακλάκι Πελοπν. (Κόκκιν. Μεσσ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βατράχι ἢ βάτραχος διὰ τῆς καταλ. -άκι.

1) Μικρὸς βάτραχος κοιν. Συνών. βατράχ 1, βατραχόπουλλο, βατραχούδι, βατραχούλλα. 2) Εἶδος φυτοῦ Πελοπν. (Μεσσ.)

βατράχαρος ὁ, σύνθηθ. βαθράκαρος Νάξ. (Γαλανᾶδ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. βατράχι ἢ βάτραχος διὰ τῆς καταλ. -αρος.

Μέγας βάτραχος.

βατράχι τό, κοιν. βατράξ' πολλαχ. βορ. ιδιωμ. βαθράκι σύνθηθ. βαθράξ' πολλαχ. βορ. ιδιωμ. βαθράτσι πολλαχ. βραθάκι Βιθυν. βοθράκι Βιθυν. ὀθράτιν Κύπρ. ὀδράτιν Κύπρ. βορθράκι Γ' Χατζιδ. ἐν Ἀθηνῶν 26 (1914) Λεξικογρ. Ἀρχ. 49 βοριάτιν Κύπρ. βουτράκιον Ἀπουλ. φατράκι Καπ. (Τελμ.) βοθράκι Κεφαλλ. σφαρδάκι Πελοπν. (Γορτυν. Ὀλυμπ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. βατράχιον.

1) Μικρὸς βάτραχος πολλαχ. καὶ Ἀπουλ. Συνών. ιδ. ἐν λ. βατραχάκι. β) Βάτραχος (ἄνευ σημ. ὑποκοριστικῆς) κοιν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ἀττικ. 2) Ρομβοειδὲς τεμάχιον ὑφάσματος ραπτόμενον εἰς τὴν μασχάλην τῶν ἐνδυμάτων ἢ τὸν καβάλλον τῶν περισκελίδων Βιθυν. Ἡπ. Θεσσ. Κύπρ. Μακεδ. κ.ά. Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀμασκαλίδι 1. 3) Ἰστίον ἔχον σχῆμα ρομβοειδὲς Ναύστ. 4) Μικρὸν τραπεζομάνδηλον τὸ ὁποῖον στρώνεται μόνον δι' ἐν ἄτομον Κεφαλλ.

***βατραχιά** ἡ, ἀφορδακιά Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάτραχος καὶ τῆς καταλ. -ιά.

Ἡ κρύπτη, ἡ κοίτη τοῦ βατράχου.

βατραχιάζω ἀμάρτ. βαθρακιάζω Κρήτ. Τήν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βατράχι ἢ βάτραχος.

1) Διαιτῶνται ἐν ἐμοὶ βάτραχοι, ἐπὶ ὕδατος λιμνάζοντος Τήν. 2) Γεννῶνται ἐν ἐμοὶ σκώληκες, ἐπὶ ἀλεύρου πεπαλαιωμένου Κρήτ. 3) Μεταβάλλομαι εἰς θρόμβους, ἐπὶ ὑγρῶν Κρήτ. : Ἐβαθράκισσε τὸ αἷμά του.

βατραχίλα ἡ, ἀμάρτ. βαρθακίλα Πελοπν. (Καλάβρυτ. Μεσσ.) βαρδακίλα Πελοπν. (Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βατράχι ἢ βάτραχος καὶ τῆς καταλ. -ίλα.

Τὸ φυτὸν βατράχιον. Συνών. ἀβδελλόχορτο, βατραχοβότανο, βατραχούδι, βατραχόχορτο.

***Βατραχίσης** ὁ, Βροθακίς Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) Θηλ. Βροθακίσα Πόντ. (Χαλδ.) Βορθακίσα Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βατράχι ἢ βάτραχος καὶ τῆς καταλ. -ίσης.

Ὄνομα ἥρωος παραμυθίου μεταμορφωμένου εἰς βάτραχον.

βατραχοβότανο τό, ἀμάρτ. βαθρακοβότανο Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βατράχι καὶ βοτάνι.

Βατραχίλα, δ ιδ.

***βατραχοζούμι** τό, βροθακοζώμιν Πόντ. (Κερασ.) βορθακοζώμιν Πόντ. (Κερασ.) φορθακοζώμιν Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βατράχι ἢ βάτραχος καὶ ζουμί.

Τὸ ὕδωρ εἰς τὸ ὁποῖον διαιτῶνται βάτραχοι καὶ γενικῶς πᾶν λιμνάζον καὶ βρυωμένον ὕδωρ. Συνών. βατραχονέρι.

βατραχοκοίλης ἐπίθ. ἀμάρτ. βαθρακουτσοίλ'ς Λέσβ. βορθακοκοίλης Κρήτ. βοθρακοκοίλης Κεφαλλ. ἀφορδακοκοίλης Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βατράχι ἢ βάτραχος καὶ κοιλιά.

1) Ὁ ἔχων ἐξωγκωμένην τὴν κοιλίαν, γάστρων Κεφαλλ. Κρήτ. Λέσβ. Συνών. κοιλαράς. 2) Ὁ πίνων πολὺ νερὸ Κρήτ.

βατραχοκόκκαλο τό, ἀμάρτ. ἀφορδακόκκαλο Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βατράχι ἢ βάτραχος καὶ κόκκαλο.

Τὸ ἀφορδακόκκαλο ἐκ τοῦ πλήρους ἀφορδακοκόκκαλο κατ' ἀνομοίωσιν.

Ὅστουν βατράχου. Τὸ Ἀφορδακόκκαλο καὶ τοπων. Κρήτ.

βατραχόλακκος ὁ, Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τῶν οὐσ. βατράχι ἢ βάτραχος καὶ λάκκος.

Λάκκος εἰς τὸν ὁποῖον διαιτῶνται βάτραχοι.

βατραχολίμνη ἡ, ἀμάρτ. βαρθακολίμι Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βατράχι ἢ βάτραχος καὶ λίμνη.

Ὑδωρ λιμνάζον πλήρες βατράχων. Συνών. βατραχολίμνι.

βατραχολίμνι τό, ἀμάρτ. βροθακολίμι Πόντ. (Τραπ.) βαρθακ'λίμι Α.Ρουμελ. (Στενήμαχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βατράχι ἢ βάτραχος καὶ λιμνίν.

Βατραχολίμνη, δ ιδ.

βατραχολόγος ὁ, Πελοπν. (Λογγ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βατράχι ἢ βάτραχος καὶ τῆς καταλ. -λόγος.

Πτηνὸν τι κυνηγοῦν τοὺς βατράχους.

βατραχομάτης ἐπίθ. ἀμάρτ. βαθρακομ-μάτης Εὐβ. (Κουρ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βατράχι ἢ βάτραχος καὶ μάτι.

Ὁ ἔχων ὀφθαλμοὺς ὁμοίους πρὸς τοῦ βατράχου, δηλ. μικροὺς καὶ καλυπτομένους ὑπὸ βλεφάρων παχέων.

***βατραχόμυλα** ἡ, βαθρακόμυλ-λα Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βατράχι ἢ βάτραχος καὶ μύλ-λα, δι' ὃ ιδ. ἄμυλο.

Τὸ λίπος τοῦ βατράχου: Ἄσμ.

Ψάλλε, γιέ μ' Ἀντρονίτδε, | τὸ 'εν-ν' ἄψω τὸ καντήλιν σου
μὲ τὴν βαθρακόμυλ-λαν.

βατραχονέρι τό, ἀμάρτ. βαθρακονέρι Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βατράχι ἢ βάτραχος καὶ νερό.

*Βατραχοζούμι, δ ιδ.

***βατραχόντυμα** τό, βορθακόντυμαν Κύπρ. βορτακόντυμαν Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βατράχι ἢ βάτραχος καὶ ντύμα.

Ἡ πηκτὴ ὕλη ἢ σχηματιζομένη ἐκ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν βατράχων.